

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2405

гр. София, 20.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М.ВЛ.М.К.

като разгледа докладваното от М.ВЛ.М.К. Частно наказателно дело № 20231110208338 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 213, ал.5 от НПК

Образувано е по жалба от адв. Н.Р. като пълномощник на Б. П. Д., ЕГН ***** срещу постановление на прокурор при СРП от 20.04.2023 г. по пр.пр. № 55032/2022 г. по описа на СРП, потвърдено с постановление на прокурор при СГП от 09.06.2023 г. по пр.пр. № 10738/2023 г. по описа на СГП, с което е отказано образуване на досъдебно производство.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на прокурорските актове, като се иска тяхната отмяна и връщане на преписката на СРП с указания за извършване на допълнителна проверка респ. привличане към наказателна отговорност на виновните лица. Сочи се, че дори и лицето Д.М. да не е неустановеният съучастник на Т.Й., то на самостоятелно основание има достатъчно данни за привличане на Младенов към наказателна отговорност. В допълнение към жалбата се сочи, че дори и да се приеме, че относно измамата за имота в кв. „Люлин“ давността е изтекла, то за измамата, свързана с имота му в кв. „Бояна“ – не е. Отделно се застъпва тезата, че давността е 15 години, тъй като престъплението следва да се квалифицира по чл. 211 от НК с оглед стойността на имота.

Съдът, като се запозна с наличните по делото материали и обсъди доводи и възраженията на жалбоподателя намери следното:

Жалбата е допустима.

Същата е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол акт-потвърдено от горестоящ прокурор постановление за отказ да се образува досъдебно производство, от процесуално легитимирано лице - лицето, подало сигнал до прокуратурата и в законоустановения срок /макар по делото да няма данни за датата на получаване на препис от постановлението на СГП от жалбоподателя, то самото постановление е с дата 09.06.2023 г., а жалбата е подадена на 15.06.2023 г./.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Прокурорска преписка № 55032/2022 г. е образувана по повод постъпило съобщение от настоящия жалбоподател Б. П. Д. с твърдения за евентуално извършени престъпления по чл. 209 от НК, 316 вр. чл. 309, ал. 1 и 130, ал.1 и 2 от НК.

С разпореждане на прокурор при СРП от 06.01.2023 г. е възложена проверка на изложените в подадения от Б. Д. сигнал, като са дадени конкретни указания при извършването ѝ.

В хода на проверката са снети сведения от Б. П. Д., С.А.Т., П.Б.С., Д.А.М., приобщени са нотариални актове, удостоверяващи действия по прехвърляне на имота, находящ се в гр. София, ж.к. „Люлин“ - ап. 100 и до който се отнася подадения сигнал, съдебно решение по предявен от Младенов срещу Д. иск по чл. 108 от Закона за собствеността, покана, изготвена от Д.М. до Б. П. за предаване на владението върху посочения имот, протокол за извършен въвод на Младенов в имота, удостоверения, искова молба, копие на протокол от съдебно заседание по гр. дело № 50374/2009 г. по описа на СРС, 31 състав, определение на съда по същото дело, с което исковата молба на Д. срещу Б.М.и Захари Гергинов е върната, копия от протоколи за разпит на свидетели по ДП № 15159/2009 г. по описа на 09 РУ- СДВР, обвинителен акт по ДП № 15159/2009 г. по описа на 09 РУ-СДВР, пр.пр. НСН № 236/2010 г. по описа на СРП, Протокол от съдебно заседание по НОХД № 7042/2010 г. по описа на СРС, НО, 1 състав, изготвена е докладна записка, в която е отразен отговор, даден по телефон от нотариус В. Георгиева относно нотариален акт № 69, том II, рег. № 8951, дело 202/08.06.2011 г.

На първо място следва да се отбележи, че по повод подаден от жалбоподателя сигнал до СРП е било образувано досъдебно производство по ДП № 15159/2009 г. по описа на 09 РУ- СДВР и срещу Т.М.Й. е внесен

обвинителен акт за извършено през месец януари в съучастие с неустановено по делото лице престъпление по чл. 209, ал.1 пр. 1 алт. 1 вр. чл. 20, ал.2 вр. ал. 1 от НК; за извършени на 27.08.2009 г. четири отделни престъпления по чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 от НК. С определение от 05.09.2013 г. на СРС, НО, 1 състав производството по НОХД 7042/2010 г., образувано въз основа на внесения обвинителен акт е било прекратено поради смърт на подсъдимия.

Съдът намира, че правилно прокурорът е отбелязал, че дори и да се приеме, че неустановеното лице – съучастник на Т.Й. е Д.М., то с оглед времето на извършване на деянието- м. януари 2009 г. към настоящия момент е изтекла погасителната давност за наказателно преследване на това лице за посоченото престъпление – за същото е предвидено наказание лишаване от свобода от една до шест години, поради което и предвид разпоредбата на чл. 81, ал. 1 т.3 от НК наказателното преследване се изключва по давност, ако не е възбудено в продължение на 10 години. Действително съгласно чл. 81, ал.2 от НК давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване и то само спрямо лицето, срещу което е насочено, като константната е практиката, че такова действие е привличането на лицето в качеството на обвиняем. Няма данни Д.М. да е бил привлечен в качеството на обвиняем за това деяние, респ. давността да е била прекъсвана или спирана. Следователно по отношение на това деяние давността за наказателно преследване е изтекла през месец януари 2019 г. Дори и да се приеме различна правна квалификация на деянието /съобразно искането на жалбоподателя/, а именно такава по чл. 211 от НК, давностният срок отново би се изчислявал по правилата на чл. 81, ал. 1 т.1 от НК и отново е 10 години, който както вече беше посочено е изтекъл. Неоснователно жалбоподателят се позовава на абсолютната давност от 15 години по смисъла на чл. 81, ал.3 от НК, тъй като този срок /надхвърлящ с ½ срока по чл. 81, ал.2 от НК/ се прилага само когато давността е спирана и прекъсвана, а в процесния случай това не е сторено.

Не може да се сподели довода на жалбоподателя, че измамливите действия на Младенов продължават и през годините чрез извършвани от него актове на имуществено разпореждане с процесния апартамент в кв. „Люлин“. Следва да се посочи, че всъщност пострадал от престъплението измама е лицето, което водено от създадени или поддържани неверни представи

извърши акт на имуществено разпореждане и по тези причини в образувано ДП пострадала е Б.М. В случая, жалбоподателят не е извършил каквото и да било имуществено разпореждане. Действително същият твърди, че неправомерно е бил лишен от владението върху апартамента в кв. „Люлин“, но същият към момента разполага със способите на гражданското право за защита на своите права, както е и сторил – поискал е отмяна на влязлото в сила решение на СРС, с което е прието за установено по отношение на него, че Д.М. е собственик на апартамент № 100 в ж.к. „Люлин“, бл. 503, вх. „Б“, ет. 7. По повод предявения от Д. положителен установителен иск за собственост от Д. срещу Б.М.и Захари Гергинов следва да се посочи, че производството, образувано по него е било прекратено поради неизпълнение на указанията за внасяне на държавна такса по предявени 4 иска в общ размер от 386,94 лева, като същият в случай, че не е разполагал със средства за заплащането им е могъл да поиска да бъде освободен от държавна такса.

По отношение имота в кв. „Бояна“, ул. „Панчерица“ № 9 - видно от отразения в докладната записка отговор от нотариус В. Георгиева нотариално дело 202/08.06.2011 г., по което е извършена обстоятелствена проверка и издаден констативен нотариален акт за собственост № 69, том II, рег. № 8951, с който П.Б.С. е признат за собственик на този имот е унищожено поради изтичане на 5-годишния срок на съхранение. С оглед на това не могат да бъдат проверени твърденията в сигнала, че свидетелите по обстоятелствената проверка са дали неверни показания т.е. че са лъжесвидетелствали и не са налице достатъчно данни за преценка наличие на престъпление по чл. 290, ал.1 от НК. От сметите от П.С. и С.Т.ведения не се установяват данни за престъпно поведение на който и да било от двамата.

Що се касае до твърдението на Д., че при извършването на въвода във владение Д.М. му е ударил няколко шамара, то тези твърдения могат да обосноват извод за евентуално извършено престъпление по чл. 130, ал. 1 или 2 от НК, които обаче се преследват по тѣжба на пострадалия до съда и образуването на наказателно производство за разследване на това деяние не е от компетентността на прокуратурата.

С оглед изложеното съдът намира, че отказът на прокурор при СРП да образува досъдебно производство по сигнал на Б. П. Д., потвърден с постановление на прокурор при СГП от 09.06.2023 г. е обоснован и

законосъобразен, поради което следва да бъде потвърден.

Така мотивиран и на основание чл. 213, ал. 5 от НПК СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановление на прокурор при СРП от 20.04.2023 г. по пр.пр. № 55032/2022 г. по описа на СРП, потвърдено с постановление на прокурор при СГП от 09.06.2023 г. по пр.пр. № 10738/2023 г. по описа на СГП, с което е отказано образуване на досъдебно производство по подаден от Б. П. Д., ЕГН ***** сигнал до СРП с твърдения за извършени престъпления от общ характер.

Определението е окончателно.

Препис от определението да се изпрати на жалбоподателя Б. П. Д. на посочения в жалбата съдебен адрес чрез адв. Н.Р..

Съдия при Софийски районен съд: _____